

บทที่ 1 บทนำ

ภูมิหลัง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มีเจตนารณ์อย่างชัดเจนที่จะทำให้การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาคน คุ้มครองสิทธิสร้างความเสมอภาคและให้โอกาสทุกคนได้รับการศึกษาเพิ่มมากขึ้น จึงกำหนดว่าบุคคลมีสิทธิเสมอภาคกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปี ที่จะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย นอกจากนี้ในการจัดการศึกษาอบรมของครู ยังคำนึงถึงการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเอกชน การปลูกฝังจิตสำนึกรักด้วยในเรื่องคุณธรรม จริยธรรมให้เกิดความรู้คุณธรรม รวมสนับสนุนการค้นคว้าวิจัยเร่งรัดพัฒนาวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี เพื่อพัฒนาประเทศ พัฒนาวิชาชีพครูและส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งเป็นมิติใหม่ที่จะบุกเบิกการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงและปฏิรูปการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2541 : 1)

การจัดการศึกษาซึ่งเป็นการศึกษาระดับขั้นพื้นฐานของประชาชนในประเทศที่อยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติเป็นหน่วยงานหลักได้ระหบกถึงความสำคัญของการพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยอาศัยองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการ คือ กระบวนการบริหาร กระบวนการเรียนการสอน และกระบวนการนิเทศการศึกษา สำหรับกระบวนการนิเทศการศึกษานั้น ได้มีการพัฒนากระบวนการปฏิบัติงาน ศึกษาเทคนิคบริหาร นวัตกรรมการนิเทศ พัฒนาระบบการนิเทศทางไกล และการนิเทศภายในโรงเรียน และการนิเทศภายในโรงเรียนทำให้สามารถยกระดับคุณภาพการศึกษาเป็นที่น่าพอใจระดับหนึ่ง ในกระบวนการนิเทศการศึกษาที่ได้มีการศึกษาค้นคว้า และพัฒนาหารูปแบบมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงเป็นภาระกิจหลักของทุกโรงเรียนที่จะต้องจัดและพัฒนาระบบการนิเทศภายในโรงเรียนให้มีคุณภาพ และได้มาตรฐานตามนโยบายของกรมเจ้าสังกัด โดยมุ่งที่จะแก้ไขปรับปรุงพัฒนาการปฏิบัติงานของครูให้มีประสิทธิภาพ และส่งผลต่อคุณภาพของนักเรียนตามเจตนารณ์ของหลักสูตร กล่าวคือนักเรียนมีคุณลักษณะ เก่ง ดี และมีความสุข (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2541 : 12-13)

การนิเทศการศึกษาดำเนินการได้สองลักษณะคือ การนิเทศภายนอกและการนิเทศภัยในโรงเรียน การนิเทศภายนอกเป็นกระบวนการนิเทศที่ช่วยส่งเสริมให้โรงเรียนสามารถพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้จากบุคลากรภายนอกโรงเรียน เช่น ผู้บริหารการศึกษาที่สูงไปกว่าระดับโรงเรียนศึกษานิเทศก์และนักวิชาการเป็นต้น จากสภาพอดีตที่ผ่านมาการนิเทศจากบุคลากรภายนอกโรงเรียนพบว่าส่วนใหญ่ในลักษณะรูปแบบของการตรวจสอบการเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิชาการ หรือตรวจสอบปฎิบัติงานของครุชีงมุ่งเน้นที่ความพร้อม หรือความเป็นระเบียบ ความเป็นปัจจุบันในบางช่วงบางขณะเท่านั้น ขาดความต่อเนื่อง และเป็นระบบกระบวนการที่ขาดเจนแน่นอน ซึ่งสาเหตุสำคัญประการหนึ่ง คือ การขาดบุคลากรและงบประมาณที่เพียงพอ จึงไม่สามารถส่งผลต่อการนิเทศการศึกษาที่ผ่านพึ่งพาใจ ดังนั้นในระยะหลังต่อมาจึงเกิดนวัตกรรมเกี่ยวกับนิเทศการศึกษาขึ้นใหม่ในโรงเรียน โดยผู้บริหารโรงเรียนร่วมกับคณะกรรมการในโรงเรียนเป็นผู้ดำเนินการ นวัตกรรมนั้นคือ การนิเทศภัยใน ซึ่งมีลักษณะเป็นการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างผู้บริหารกับคณะกรรมการในโรงเรียน การนิเทศภัยในโรงเรียนเป็นการนิเทศครุภูมิในโรงเรียน โดยบุคลากรภัยในโรงเรียนเองเป็นผู้นิเทศ การนิเทศภัยในโรงเรียนที่จะทำให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดนั้นจะต้องกระทำการอย่างมีขั้นตอนและกระบวนการ ซึ่งจะช่วยลดปัญหาการนิเทศจากบุคลากรภายนอก (หมู่ศักดิ์ อินทรัชช์. 2536 : 6) เนื่องจากบุคลากรที่จะทำหน้าที่นิเทศจากภายนอกโรงเรียนมีไม่เพียงพอ นอกจากนั้นบุคลากรในโรงเรียนบางคนก็มีความรู้ความสามารถ และเข้าใจปัญหาโรงเรียนมากยิ่งกว่าบุคลากรจากภายนอก จึงเป็นการดียิ่งที่น้ำหน้าจะใช้ศักยภาพของบุคลากรในโรงเรียนมาพัฒนาคุณภาพในโรงเรียน

ความสำคัญความจำเป็นและความต้องการในการนิเทศภัยในนั้น มีวัตถุประสงค์ สำคัญคือ การพัฒนาคุณภาพการศึกษา แต่ถ้าพิจารณาถึงภูมิหลังของการนิเทศการศึกษา จะเห็นได้ว่า เป็นการดำเนินงานโดยบุคลากรภายนอกโรงเรียนซึ่งได้แก่ ศึกษานิเทศก์อำนวยการศึกษานิเทศก์จังหวัด และผู้บริหารระดับสูง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเรื่องการตรวจสอบมากกว่า การพัฒนาแก้ปัญหาผู้นิเทศไม่ทราบปัญหาและความต้องการ ของครุที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนอย่างแท้จริงและในระยะหลังต่อมาการศึกษาได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมาก คือเกิดความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีการสื่อสารที่แพร่หลายในปัจจุบัน อันเป็นเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร การพัฒนาหลักสูตรให้ทันต่อสภาพสังคม เศรษฐกิจและเชื่อว่ากระบวนการนิเทศภัยในเป็นกระบวนการที่มีขั้นตอน มีระบบระเบียบที่ขาดเจนเป็นรูปธรรมช่วยแก้ปัญหาการเรียนการสอนได้ (นิก เพ็ญศรี. 2537 : 102)

จากข้อความดังกล่าวมาแล้วข้างต้นแสดงให้เห็นถึงข้อดี ประโยชน์และความจำเป็นในการนิเทศภายในที่มีต่อโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้ตระหนักรถึงความสำคัญของการนิเทศภายในโรงเรียนประถมศึกษามาโดยตลอด ได้กำหนดนโยบาย และมาตรการให้ผู้บริหารโรงเรียนดำเนินการนิเทศภายในโรงเรียน โดยคาดหวังว่าเมื่อทุกโรงเรียนจัดระบบการนิเทศภายในโรงเรียนได้แล้ว จะส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศไทย จึงได้ดำเนินการตั้งแต่ช่วงแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534) และต่อเนื่องมาจนถึงแผนพัฒนาการศึกษา ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) โดยได้มีการรณรงค์ให้เกิดการพัฒนากระบวนการดังกล่าวขึ้น เช่น กำหนดปีท่องแห่งการนิเทศการศึกษาในปี พ.ศ. 2536 กำหนดปีแห่งคุณภาพการศึกษาในปี พ.ศ. 2537 และเร่งการนิเทศภายใน 100% ในปี พ.ศ. 2541 โดยปรับกระบวนการนิเทศภายในโรงเรียนเป็นการนิเทศเพื่อพัฒนาครู โดยมีกระบวนการภาระประจำปีประเมินความจำเป็นในการพัฒนากระบวนการวิเคราะห์จุดเด่นจุดด้อย กระบวนการหาแนวทางเลือก เพื่อพัฒนากระบวนการนี้อย่างต่อเนื่อง ให้โรงเรียนในสังกัดได้ดำเนินการทุกจังหวัด (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2541 : คำนำ)

**มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
Rajabhat Mahasarakham University**

ในปีการศึกษา 2542 สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดหนองคาย ได้จัดทำแผนปฏิบัติการนิเทศ เพื่อสนองนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ มาจนถึงปัจจุบัน โดยเฉพาะในปีการศึกษา 2545 ได้เพิ่มมาตรการการในการพัฒนาคุณภาพ การศึกษา มุ่งเน้นให้เกิดคุณภาพกับนักเรียนเป็นสำคัญให้จัดการเรียนการสอนที่มี ประสิทธิภาพ มีการเตรียมการสอน การจัดสิ่งแวดล้อมที่ดีในการเรียนการสอน เพิ่มบทบาท การมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของเด็ก พัฒนาทักษะทักษะการจัดการเรียนรู้ที่ให้เด็กได้รับ ประสบการณ์ และมีความสุข ช่วยกันคิดช่วยดำเนินงานโดยมีทีมงานเพื่อติดตามการนิเทศภายในโรงเรียน และใช้วิธีการนิเทศภายในที่หลากหลาย (สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด หนองคาย. 2545 : 1) โดยให้ยึดมาตรการแนวทางการนิเทศภายในโรงเรียนของสำนักงานการ ประถมศึกษาจังหวัดหนองคายปีการศึกษา 2542 คือระดับจัง/ระดับอำเภอ นิเทศติดตาม ผลการดำเนินงานของผู้บริหารโรงเรียนตามโครงการนิเทศภายใน ประเมินและรายงานผล การนิเทศภายในโรงเรียน ส่วนระดับโรงเรียนให้ผู้บริหารและบุคลากรในโรงเรียนร่วมกัน ประเมินสภาพปัจจุบันปัญหาและความต้องการของการนิเทศภายในโรงเรียน โดยใช้เทคนิค ต่างๆ ร่วมกันวางแผนและดำเนินการพัฒนากระบวนการนิเทศภายในโรงเรียน ดำเนินการ

นิเทศภัยในโรงเรียนตามกระบวนการนิเทศภัยในโรงเรียน และประเมินผล รายงานผล การดำเนินงานนิเทศภัยในโรงเรียน (สำนักงานการประณมจังหวัดหนองคาย. 2542 : 1)

ศึกษาจากการดำเนินการนิเทศภัยในโรงเรียนตั้งแต่ปีการศึกษา 2542 จนถึง ปัจจุบัน สำนักงานการประณมศึกษาอำเภอเมืองหนองคาย ซึ่งมีโรงเรียนที่อยู่ในความรับผิดชอบทั้ง 58 โรงชั้นราชการครุจำนวน 769 คน นักเรียนจำนวน 14,487 คน (สำนักงานการประณมศึกษาอำเภอเมืองหนองคาย. 2545 : 1-3) ได้มีมาตรการให้ผู้บริหารและบุคลากร ในโรงเรียนทุกโรงเรียนได้ร่วมกันนิเทศภัยในโรงเรียนตามนโยบายของสำนักงานการประณมศึกษาจังหวัดหนองคาย ผลงานให้โรงเรียนในสังกัดมีการนิเทศภัยในมากขึ้น บุคลากรในโรงเรียนสามารถนิเทศกันเองได้ แต่มีบางโรงเรียนไม่สามารถที่จะนิเทศกันเองได้ เนื่องจากบุคลากรในโรงเรียนไม่มั่นใจตนเองว่าจะนิเทศเพื่อร่วมงานได้การนิเทศภัยในโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประณมศึกษาอำเภอเมืองหนองคาย จึงไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรในเรื่องการนิเทศภัยในโรงเรียน ดังปรากฏสรุปผลการเรียนของนักเรียนชั้นประณมศึกษาปีที่ 2,4 และ 6 ในปีการศึกษา 2544 โดยภาพรวมทุกกลุ่มประสบการณ์ระดับผลการเรียนยังไม่น่าพอใจ คือ ระดับ 0 และ 1 เรียงจากมากไปน้อย ชั้นประณมศึกษาปีที่ 6 มากที่สุด เฉลี่ยจำนวน 341 คน ชั้นประณมศึกษาปีที่ 4 เฉลี่ยจำนวน 320 คน และ ชั้นประณมศึกษาปีที่ 2 เฉลี่ยจำนวน 298 คน ซึ่งสอดคล้องกับผลสรุปการเรียนของนักเรียนชั้น ป. 2, 4 และ 6 ของสำนักงานการประณมศึกษาจังหวัดหนองคาย คือ ชั้นประณมศึกษาปีที่ 6 มากที่สุด เฉลี่ยจำนวน 2,488 คน ชั้นประณมศึกษาปีที่ 4 เฉลี่ยจำนวน 2,908 คน และชั้นประณมศึกษาปีที่ 2 เฉลี่ยจำนวน 2,466 คน

ผลจากการค้นพบข้อสรุปดังกล่าวข้างต้น จึงมีการประชุมสัมมนาในระดับอำเภอ โดยมีหัวหน้าการประณมศึกษาอำเภอ ศึกษานิเทศก์ และผู้บริหารโรงเรียนเพื่อหาปัญหาและสาเหตุที่ทำให้ผลการเรียนอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ ซึ่งแต่ละกลุ่มได้สรุปประเด็นปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาที่คล้ายคลึงกันคือ ระบบการนิเทศติดตามผลยังไม่ทั่วถึง ไม่ต่อเนื่อง และไม่เป็นระบบโดยเฉพาะการนิเทศภัยในโรงเรียน (สำนักงานการประณมศึกษาอำเภอเมืองหนองคาย. 2545 : คำนำ) ซึ่งสอดคล้องกับผลสรุปของสำนักงานการประณมศึกษาจังหวัดหนองคาย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานนิเทศภัยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย เป็นรายด้านและโดยรวม
- เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานนิเทศภัยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย ระหว่างขนาดโรงเรียน เป็นรายด้าน และโดยรวม

สมมติฐานของการวิจัย

ข้าราชการครูที่ปฏิบัติราชการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย ที่มีขนาดต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานการนิเทศภัยในโรงเรียนแตกต่างกันทั้งรายด้านและโดยรวม

กรอบแนวคิดของการวิจัยด้วยราชภัฏมหาสารคาม

Rajabhat Mahasarakham University
ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ขนาดโรงเรียน

- ขนาดเล็ก
- ขนาดกลาง
- ขนาดใหญ่

สภาพการดำเนินงานนิเทศภัยในโรงเรียนโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองหนองคาย 5 ด้าน ได้แก่ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2541 : 53)

- การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนา
- การวิเคราะห์จุดเด่นจุดด้อยเพื่อกำหนดจุดที่จะพัฒนา
- การหาแนวทางเลือกเพื่อพัฒนา
- การลงมือปฏิบัติ

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาสภาพการดำเนินงานนิเทศภัยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองหนองคาย โดยมีกรอบแนวคิดด้านเนื้อหา ประชากร และกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ข้าราชการครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย ปีการศึกษา 2545 จำนวน 769 คน จาก 58 โรงเรียนแยกตามขนาดโรงเรียน ดังนี้ (สำนักงานการประศึกษาอำเภอเมืองหนองคาย. 2545 : 3)

1.1.1 ขนาดโรงเรียน จำนวน 58 โรงเรียน ดังนี้

1) โรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 18 โรงเรียน

2) โรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 28 โรงเรียน

3) โรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 12 โรงเรียน

1.1.2 จำนวนข้าราชการครู 256 คน ดังนี้

1) ข้าราชการครูโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 101 คน

2) ข้าราชการครูโรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 303 คน

3) ข้าราชการครูโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 322 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ สูมจากประชากรแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยกำหนดขนาดโรงเรียน และข้าราชการครู จากตารางของ เครเจซี และมอร์แกน (R.V. Krejcie and D.W. Morgan อ้างใน บุญชุม ศรีสะคาด. 2543 : 40) จำนวนหั้งสิ้น 50 โรงเรียน จำนวนข้าราชการครูหั้งสิ้นจำนวนหั้งสิ้น 256 คน แบ่งชั้นได้ กลุ่มตัวอย่างดังนี้

2.1.1 ขนาดโรงเรียน จำนวน 50 โรงเรียน ดังนี้

1) โรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 16 โรงเรียน

2) โรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 24 โรงเรียน

3) โรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 10 โรงเรียน

2.1.2 จำนวนข้าราชการครู 256 คน ดังนี้

- 1) ข้าราชการครูโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 44 คน
- 2) ข้าราชการครูโรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 100 คน
- 3) ข้าราชการครูโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 111 คน

2.2.2 สุ่มจำนวนครูแต่ละโรงเรียนตามสัดส่วนของขนาดโรงเรียน โดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ขนาดโรงเรียน คือ

- 2.1.1 โรงเรียนขนาดเล็ก
- 2.1.2 โรงเรียนขนาดกลาง
- 2.1.3 โรงเรียนขนาดใหญ่

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ สภาพการดำเนินงานนิเทศภัยในโรงเรียนประถมศึกษา

สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย 5 ด้าน คือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

Rajabhat Mahasarakham University

2.2.1 การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนา

2.2.2 การวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อย เพื่อกำหนดจุดที่จะพัฒนา

2.2.3 การหาแนวทางเลือกเพื่อพัฒนา

2.2.4 การลงมือปฏิบัติ

2.2.5 การติดตามประเมินผลและปรับปรุงแก้ไข

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **สภาพการดำเนินงานนิเทศภัยในโรงเรียน** หมายถึง ระดับการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างผู้บุนหารโรงเรียนและบุคลากรในโรงเรียน เพื่อที่จะแก้ไขพัฒนาปรับปรุงส่งเสริมคุณภาพการเรียนการสอนในโรงเรียน ให้มีมาตรฐานและมีประสิทธิภาพส่งผลต่อคุณภาพของนักเรียน โดยวัดสภาพความคิดเห็นของข้าราชการครูในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา ชำนาญเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย ด้วยแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามกระบวนการนิเทศภัยในโรงเรียนตาม 5 ขั้น ของสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ ดังนี้

1.1 **การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนา** หมายถึง การเก็บรวบรวมข้อมูลที่แสดงสภาพปัจจุบันของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือเรื่องใดเรื่องหนึ่ง แล้วนำมาพิจารณา กับข้อมูลที่แสดงภาพความสำเร็จของงาน

1.2 วิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อย เพื่อกำหนดจุดที่จะพัฒนา หมายถึง การวิเคราะห์ผลหรือข้อมูลที่ได้จากการประเมินและองค์ประกอบที่ส่งผลต่อสภาพความสำเร็จของงาน เพื่อประโยชน์ในการกำหนดจุดในการที่จะพัฒนาและการประเมินแนวทางเลือกที่จะพัฒนา

1.3 การหาแนวทางเลือกเพื่อพัฒนา หมายถึง การพิจารณาเลือก ยุทธศาสตร์ที่จะใช้ในการปรับปรุงแก้ไขหรือพัฒนาให้มีความเป็นไปได้หรือมีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จมากที่สุด โดยคำนึงถึงจุดที่จะพัฒนาหรือข้อจำกัดของหน่วยงาน

1.4 การลงมือปฏิบัติ หมายถึง การนำยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้มาดำเนินการ ตὸนการดำเนินการ และกำหนดสิ่งสนับสนุนในการดำเนินการตามขั้นตอน

1.5 การติดตามประเมินผลและปรับปรุงแก้ไข หมายถึง การเก็บรวบรวม ข้อมูลด้านดำเนินการนิเทศ และผลที่ได้ระหว่างดำเนินการและเมื่อเสร็จสิ้นการดำเนินการ ตามแผนการนิเทศ ข้อมูลที่ได้นำไปเบรี่ยงเทียบกับสภาพความสำเร็จของแผนการนิเทศ หากพบว่าไม่เป็นไปตามสภาพความสำเร็จที่กำหนดไว้ต้องพิจารณาว่ามีข้อบกพร่องตรงไหน อย่างไร และหาวิธีพิจารณาให้ดีขึ้น

Rajabhat Mahasarakham University

2. สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ หมายถึง สำนักงานการประถมศึกษา อำเภอเมืองหนองคาย สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดหนองคาย สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ปีการศึกษา 2545

3. ขนาดโรงเรียน หมายถึง โรงเรียนประถมศึกษาที่เปิดสอนระดับก่อนประถมศึกษา ประถมศึกษา และมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองหนองคาย ใช้เกณฑ์การแบ่งขนาดโรงเรียนตามมติ ก.ค.ครั้งที่ 7/2538 (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู 2538 : 1-2) มาปรับปรุงเป็น 3 ขนาด คือ

3.1 โรงเรียนขนาดเล็ก หมายถึง โรงเรียนประถมศึกษา ที่มีจำนวนนักเรียนไม่เกิน 120 คน

3.2 โรงเรียนขนาดกลาง หมายถึง โรงเรียนประถมศึกษา ที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 121 ชีนไปแต่ไม่เกิน 300 คน

3.3 โรงเรียนขนาดใหญ่ หมายถึง โรงเรียนประถมศึกษา ที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 301 คน ชีนไป

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

ผลที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยครั้งนี้ จะได้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์สำหรับผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องกับการนิเทศภัยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองหนองคาย เพื่อใช้ในการวางแผนและกำหนดนโยบายสำหรับการนิเทศภัยในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

Rajabhat Mahasarakham University